

Nr 96.

Av herrar **Velander** och **Sylwan**, om utsträckt rätt för svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond.

Enligt kungl. förordningen den 17 juni 1938 angående rätt för svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond äga här avsedda juridiska personer att vid beräkning av nettointäkt av rörelse under de beskattningsår, för vilka taxering verkställs åren 1939, 1940 och 1941, njuta avdrag för belopp, som enligt förordningens bestämmelser av årsvinsten avsättes till konjunkturinvesteringsfond.

I propositionen nr 319 till 1938 års riksdag med förslag till förordning angående rätt till åtnjutande av avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond anförde departementschefen bl. a. följande:

»Angelägenheten av att det allmänna såvitt möjligt bidrager till och underlättar en utjämning av de växlingar i produktion och sysselsättning, som följa med de ekonomiska konjunkturerna, har i stigande grad vunnit beaktande inom olika områden av statsverksamheten. Sålunda ha åtgärder vidtagits för upprätthållande i möjligaste mån och en utökning i vissa avseenden av statens och kommunernas egen verksamhet under depressions-tider. Värdet härav ökas väsentligt, om anpassningen understöjdes av åtgärder ägnade att öka industriens möjligheter att under en lågkonjunktur bereda sysselsättning åt sina anställda genom att då verkställa i och för sig önskvärda byggnadsarbeten, tillverka och anskaffa behövliga maskiner och andra inventarier samt, i viss utsträckning, fabricera varor för användning när konjunkturen åter förbättras.»

Förslaget betecknades sålunda såsom ett led i det allmännas åtgöranden att bidra till och underlätta en utjämning av de växlingar i produktion och sysselsättning, som följa med de ekonomiska konjunkturerna. De lättnader i beskattningen, som i angivet syfte med förslaget avsågos, voro otvivelaktigt av värde för näringslivet även om desamma icke kunde antagas bli av någon större konjunkturpolitisk räckvidd. Förslaget betraktades emellertid på visst sätt såsom en försökslagsiftning, och gavs förordningen av sådan anledning en till tiden begränsad giltighet.

Såvitt känt torde erfarenheterna av förordningens tillämpning hitintills vara sådana, att desamma motivera ett utsträckande av förordningens giltighetstid. Huruvida förslag i sådan riktning är av Kungl. Maj:t avsett att

föreläggas riksdagen äga vi ingen vetskap om. Ett initiativ från riksdagens sida synes därför påkallat.

I anslutning till vad sålunda anförts och då vi i förevarande sammanhang ansett oss icke böra till diskussion upptaga förslag till förordningens utbyggande få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att förordningen den 17 juni 1938 angående rätt för svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond skall utsträckas att gälla för beskattningsår, för vilka taxering verkställs jämväl efter 1941 års utgång.

Den nya förordningen torde kunna givas en med den nu gällande sammanfallande formulering.

Stockholm den 22 januari 1941.

Gustaf Velandér.

Eilif Sylwan.